

บันทึก

การตีความมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยหนังสือที่ ๑๒๒๗/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๐๖ ความว่า กระทรวงการคลังได้ขอให้ คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการตีความมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ปรากฏตามหนังสือของ กระทรวงการคลังที่ สร.๒๓๔๙๕/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๐๖ และหนังสือของกรม ศุลกากร ที่ กค.๐๖๑๖/๒๕๔๖๓ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๐๗ มีว่า ผู้นำสินค้าเข้ามาใน ราชอาณาจักรแล้ว ภายหลังได้ส่งสินค้านั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรโดยได้ทำคำขอคืนเงิน อากรที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับสินค้านั้น และทั้งได้ดำเนินการให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจและรับรอง การบรรทุกของนั้นลงเรือโดยถูกต้องทุกประการ ต่อมาบริษัทผู้ผลิตซึ่งเป็นเจ้าของสินค้าเห็นว่า สินค้าชิ้นนี้เป็นของเสื่อมคุณภาพแล้ว จึงได้สั่งให้กัปตันเรือทิ้งสินค้านั้นเสียกลางทะเลหลวงนอกราช อาณาเขต ซึ่งในการนี้ผู้ส่งสินค้ากลับออกไปไม่มีใบรับรองการขนของขึ้นจากท่าหรือปลายทางหรือ ที่ขนถ่าย ณ ต่างประเทศมาแสดงเพื่อขอรับเงินอากรคืน จึงเกิดเป็นปัญหาขึ้นว่าในกรณีเช่นนี้ผู้ส่ง สินค้ากลับออกไปนอกราชอาณาจักรจะมีสิทธิได้รับเงินอากรสำหรับสินค้านั้นคืนตามนัยแห่ง มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๔๒ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๒) ได้ตรวจพิจารณา ปัญหาเรื่องนี้แล้ว มีความเห็นว่า มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๔๒^๑ ได้บัญญัติไว้ว่า ผู้ส่งสินค้ากลับออกไปนอกราชอาณาจักรจะมีสิทธิได้รับคืน

ส่งพร้อมหนังสือที่ สร.๐๙๐๓/๓๔๔๑ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๐๗

^๑ มาตรา ๑๙ ของใด ๆ ที่พึงพิสูจน์ได้ง่ายว่าเป็นของรายเดียวกันกับที่ได้นำเข้ามามีใน ราชอาณาจักรและเสียอากรแล้วนั้น ถ้าส่งกลับออกไปยังเมืองท่าต่างประเทศหรือส่งกลับออกไปเป็นของใช้ ลิ่นเปลือยในเรือเดินทางไปเมืองท่าต่างประเทศ ก็ให้คืนเงินอากรให้เป็นจำนวนเท่ากับเจ็ดในแปดส่วนแห่งเงิน อากรที่ได้เสียไว้แล้ว หรือเท่ากับเจ็ดในแปดส่วนแห่งเงินอากรสำหรับของนั้นคำนวณตามพิกัดอัตราอากรขาเข้า ที่ใช้อยู่ในขณะที่ส่งกลับออกไปแล้วแต่จำนวนใดจะต่ำกว่า แต่การคืนเงินต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งเงื่อนไข ดังต่อไปนี้ คือ

- ต้องพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าของนั้นเป็นของรายเดียวกันกับที่ได้นำเข้ามามี
- ของนั้นมิได้ใช้ หรือมิได้จัดทำด้วยประการใด ๆ เพื่อทำการหรือในระหว่างเวลาที่ของ อยู่ในราชอาณาจักร ของนั้นมิได้เปลี่ยนกรรมสิทธิ์ไปเป็นของบุคคลอื่นใด
- ของนั้นส่งกลับออกไปทางท่าหรือที่สำหรับการส่งออกซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้า
- ของนั้นส่งกลับออกไปภายในสองปี นับแต่วันที่นำเข้า
- เงินอากรที่พึงได้คืนเป็นจำนวนไม่ต่ำกว่าร้อยละสิบบาท

เงินอากรขาเข้าสำหรับสินค้าที่ส่งกลับออกไปนั้นได้ต่อเมื่อปรากฏว่า

๑. สินค้านั้นได้ถูกส่งกลับออกไปยังเมืองท่าต่างประเทศ หรือ

๒. สินค้านั้นได้ถูกส่งหรือนำกลับออกไปในฐานะเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือในระหว่างเดินทางจากประเทศไทยไปยังท่าต่างประเทศ

และทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ที่ว่า สินค้าที่ส่งกลับออกไปนั้นต้องเป็นของที่พิสูจน์ได้ง่ายว่า (๑) เป็นของรายเดียวกับที่ได้นำเข้ามาราชอาณาจักร และ (๒) ได้เสียภาษีขาเข้าถูกต้องแล้ว และในการที่จะขอคืนเงินอากรในกรณีส่งสินค้ากลับออกไปนี้จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙ (ก) (ข) (ค) (ง) และข้อบังคับว่าด้วยวิธีการพิสูจน์ของการส่งของกลับออกไป การยื่นสมุดเอกสารต่าง ๆ การคำนวณเงินอากรที่พึงคืนให้ และวิธีการอื่น ๆ เกี่ยวกับการยื่นคำร้องขอคืนเงิน ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรได้ กำหนดไว้โดยอาศัยอำนาจแห่งมาตรา ๑๙ นี้ ซึ่งในการนี้อธิบดีกรมศุลกากรก็ได้ออกข้อบังคับไว้ตามประกาศกรมศุลกากร ที่ ๑๘/๒๔๘๒ (ตามที่ได้คัดแนบมานี้) ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าข้อบังคับดังกล่าวไม่เกินอำนาจในพระราชบัญญัติแม่บทที่ให้ผู้ส่งสินค้ากลับออกไปต้องปฏิบัติตาม นับตั้งแต่การยื่นคำขอคืนเงินอากร การนำสินค้าให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจและรับรองการบรรทุก ตลอดจนผู้ส่งสินค้าออกที่ขอคืนเงินอากรจะต้องนำไปรับรองการขึ้นจากท่าเรือที่ปลายทางหรือที่ขนถ่าย ณ ต่างประเทศมาแสดงด้วย เมื่อผู้ส่งสินค้ากลับออกไปไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนโดยไม่มีหลักฐานหรือไปรับรองการขึ้นสินค้านั้นขึ้นจากท่าเรือที่ปลายทางหรือที่ขนถ่าย ณ ต่างประเทศมาแสดง (เพราะได้ทั้งสินค้านั้นลงทะเลเสียแล้ว) เช่นนี้ ย่อมถือได้ว่าผู้ส่งสินค้ากลับออกไปนั้นไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขว่าด้วยการขอคืนเงินอากรตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒ ได้ครบถ้วน จึงไม่มีสิทธิได้รับคืนเงินอากรสำหรับสินค้าที่นำไปทิ้งทะเลรายนี้

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๐๗

ให้อธิบดีมีอำนาจออกข้อบังคับศุลกากร ว่าด้วยวิธีการพิสูจน์ของการส่งของกลับออกไปการยื่นสมุดเอกสารต่าง ๆ การคำนวณเงินอากรที่พึงคืนให้ และวิธีการอื่น ๆ เกี่ยวกับการยื่นคำร้องขอคืนเงินและห้ามมิให้รับพิจารณาคำร้องขอคืนเงินอากรรายใด เว้นไว้แต่จะได้ปฏิบัติครบถ้วนถูกต้องแล้วตามข้อบังคับที่กล่าวนั้น